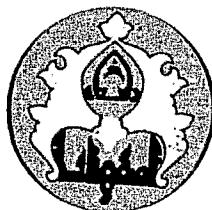

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۴۰۷/۱۱/۸۷

دانشگاه اصفهان

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه ادبیات

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی

پژوهش در پندها و امثال داستان سمک عیار

استاد راهنما:

دکتر محسن محمدی فشارکی

استاد مشاور:

دکتر جمشید مظاہری

پژوهشگر:

طاهره صالحیان

۱۳۸۷/۱۲/۲۹

شهریور ماه ۱۳۸۷

۱۰۹۴۳۸

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات
و نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه اصفهان است

دانشگاه اصفهان
دانشکده ادبیات و علوم انسانی
گروه زبان و ادبیات فارسی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی
خانم طاهره صالحیان

تحت عنوان

پژوهش در پندها و امثال سمک عیار

در تاریخ ۸۷/۶/۳۰ توسط هیات داوران بررسی و با درجه عالی به تصویب رسید.

۱- استاد راهنمای پایان نامه دکتر محسن محمدی فشارکی با مرتبه علمی استادیار

۲- استاد مشاور پایان نامه دکتر جمشید مظاہری با مرتبه علمی استادیار

۳- استاد داور داخل گروه دکتر سیدمرتضی هاشمی با مرتبه علمی استادیار

۴- استاد داور خارج از گروه دکتر علی محمدی با مرتبه علمی استادیار

امضای مدیر گروه

چکیده

داستان دلشیں سمک عیار بی شک یکی از زیباترین و شیوه‌ترین داستانهای عامیانه بازمادنہ از قرن ششم است که با توجه به سجایای اخلاقی و پهلوانی و شرایط خاص اجتماعی مردم قدیم با لطیف ترین و جذاب ترین سبک، ساخته و پرداخته شده است. مؤلف اثر فرامرز بن خداد ارجانی هزاران نکته اجتماعی- اخلاقی را در قالب فعالیتها و شیوه‌های سمک و دوستانش، از زبان فردی به نام صدقه بن ابوالقاسم، به بهترین وجه ممکن به تصویر می‌کشد. فضای حاکم بر داستان نشأت گرفته از یک روح والا و متعالی انسانی است. فداکاریها، غیرتها، جوانمردیها و صدھا اوصاف برجسته اخلاقی دیگر، به عنوان اوصاف پسندیده ای است که عیاران خود را متحلی بدان می‌دانند و سمک به عنوان برجسته‌ترین شخصیت عیار پیشۀ داستان نماینده تمام عیار اوصاف مذکور است. قالب داستان بهترین قالب برای بیان مباحث اخلاقی محسوب می‌شود و داستان سمک عیار نیز از این قاعده مستثنی نیست. علاوه بر اینکه سمک عیار به عنوان یک داستان عامیانه مباحث اخلاقی، خصوصاً اخلاق عیاری را به بهترین وجه به تصویر می‌کشد، امثال موجود در این داستان نیز به انتقال بارمعنایی بسیاری از مباحث اخلاقی موجود در داستان کمک بسزایی می‌کند. کتاب مشحون از امثالی است که گاه نمونه آن در هیچ اثری یافت نمی‌شود. بسیاری از این امثال به طور مستقیم بیانگر اوصاف برجسته اخلاقی است و ارزش و اهمیت یک فضیلت اخلاقی را به بهترین شکل به خواننده منتقل می‌کند. به این ترتیب بررسی اخلاق برجسته عیاران و جوانمردان در کنار امثال اخلاقی مرتبط با اوصاف برجسته عیاران و جوانمردان، امری لازم و در خور توجه به نظر می‌رسد که در این تحقیق به نوعی مورد بررسی و تحلیل اخلاقی قرار می‌گیرد.

کلید واژه‌ها: سمک عیار، پند، امثال، داستانهای عامیانه، فتوت.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
ت.....	پیشگفتار
	فصل اوّل: فضایل اخلاقی
۱.....	۱-۱ اقرار
۴.....	۲-۱ اکرام رسول
۶.....	۳-۱ بخشش
۸.....	۴-۱ پنهان کاری
۱۰.....	۵-۱ تحسین
۱۲.....	۶-۱ تدبیر و مصلحت اندیشه
۱۵.....	۷-۱ تسليم
۱۸.....	۸-۱ تفویض امور به خداوند
۱۹.....	۹-۱ تواضع و ادب
۲۲.....	۱۰-۱ توکل
۲۴.....	۱۱-۱ دلداری
۲۶.....	۱۲-۱ راز داری
۲۹.....	۱۳-۱ زنهر داری
۳۱.....	۱۴-۱ سوگند و پایبندی به آن
۳۴.....	۱۵-۱ شکر
۳۶.....	۱۶-۱ عفو
۳۸.....	۱۷-۱ غیرت
۴۱.....	۱۸-۱ فدائکاری
۴۲.....	۱۹-۱ فرمانبرداری
۴۴.....	۲۰-۱ کسب اجازه
۴۷.....	۲۱-۱ مشورت
۴۹.....	۲۲-۱ مناجات
۵۲.....	۲۳-۱ مهمان نوازی
۵۴.....	۲۴-۱ وفاداری

فصل دوم: ردائل اخلاقی

عنوان	صفحه
۱-۲ استهزا و تحقیر	۵۸
۲-۲ افسوس	۶۱
۳-۲ انتقام	۶۴
۴-۲ آندوه	۶۶
۵-۲ ترس	۷۰
۶-۲ تهدید	۷۲
۷-۲ جاسوسی	۷۴
۸-۲ حسادت	۷۶
۹-۲ خشم	۷۹
۱۰-۲ دروغ	۸۲
۱۱-۲ سرزنش	۸۵
۱۲-۲ طمع	۸۸
۱۳-۲ عجله در تصمیم گیری	۹۰
۱۴-۲ غمtáزی	۹۱
۱۵-۲ مکر و نیرنگ	۹۴
۱۶-۲ هوس	۹۷

فصل سوم: پندها و امثال

پندها و امثال	۱۰۰
---------------	-----

فصل چهارم: طبقه بندی امثال

طبقه بندی امثال	۱۳۸
نتیجه گیری	۱۵۵
منابع و مأخذ	۱۵۶

یکی از جذاب ترین داستانهای بلند بازمائد از اواخر قرن ششم، کتاب سمک عیار تالیف فرامرز بن خداد ارجانی است. این کتاب از جمله کتبی است که از دیر باز به شیوه روایتی در میان مردم رواج داشته است و نظری بسیاری دیگر از داستانها و اشعار کهن در محافل و مجالس توسط یک راوی نقل می‌شده است. کاتب داستان فرامرز بن خداد نیز گویی داستان را همانگونه که از فردی به نام صدقه بن ابوالقاسم شیرازی شنیده است، به رشته تحریر در آورده است. همین شیوه خاص روایی موجود در داستان بیانگر جذابت و اهمیت خاص داستان در میان مردم بوده است و هنوز که قرنهای از تالیف این اثر نفیس می‌گذرد، مطالعه این داستان جذاب برای تمام اقشار جامعه می‌تواند لذتیخش و مفید باشد. داستان سمک عیار از آنجا آغاز می‌شود که پادشاهی به نام مربزانشاه، پادشاه حلب و شامات که سالهای سال در غم بی فرزندی رنجها برده است و ناکامیها تحمل کرده است به پیشنهاد فردی با دختر پادشاه عراق ازدواج می‌کند و پس از مدتی صاحب پسری به نام خورشید شاه می‌شود. او که در دوران کودکی و نوجوانی، تحت تعلیم و تربیت خاص پدر و اطرافیان قرار گرفته است در دوران جوانی به پهلوانی کاردان، قدرتمند و صاحب نام تبدیل می‌شود. در جریان حادثه شگفت انگیزی با دختری به نام مه پری آشنا می‌شود و با تمام وجود به او دل می‌بندد؛ غافل از اینکه در پی این شیفتگی در دام دایه جادوگر مه پری گرفتار می‌آید و برای دست یافتن به همسر محبوب و مورد پسند خود، گرفتاریها و رنجها تحمل می‌کند. یکی از همراهان وفا دار خورشید شاه شیدا در جریان این رزمها و درگیریها، فرخ روز برادر ناتنی اوست که در دیدار و کردار بسیار به هم شیهند. او سر انجام بواسطه اقدامی دلاورانه جان فدای برادر می‌کند و خورشید شاه را در غم فراق خود داغدار می‌سازد. گذشته از این سخنهای آنچه در این داستان قابل توجه و بررسی است، حضور سمک، برجسته ترین شخصیت داستان است که در کنار خورشید شاه، کارها پیش می‌برد و برای کمک رساندن به او فداکاریها و دلاوریها از خود نشان می‌دهد. خورشید شاه به طور کاملاً اتفاقی با سمک آشنا می‌شود و از او یاری می‌طلبد. از این به بعد سیر داستان جذاب تر و دلپذیرتر می‌شود و آنچه این جذابت را دو چندان می‌کند عیاریها و دلاوریهای سمک است.

مه پری دختر فغفور، پادشاه چین خواستگاران زیادی دارد که هر کدام به گونه‌ای بواسطه مکر و نیرنگ دایه جادوگر او یا کشته می‌شوند یا در بند می‌مانند. خورشید شاه که با از میان برداشتن دایه جادوگر، خود را به هدف که همان رسیدن به مه پری است، نزدیک می‌بیند با دشمنی کینه جو به نام قزل ملک روبرو می‌شود. قزل ملک که پسر ارمنشاه پادشاه ماقچین است بعد از مرگ دایه جادوگر از بند رها می‌شود و به امید وصال مه پری، به مبارزه و نبرد با خورشید شاه می‌پردازد. فردی که در این میان مایه اصلی درگیری خورشید شاه و قزل ملک است، کسی نیست جزء مهران وزیر، وزیر خبیث و مکار شاه فغفور. او که از فغفور کینه ای به دل دارد برای تسکین روح نا آرام خود، با غمازیها و سخن چینیها، دو کشور چین و ماقچین را به جان هم می‌اندازد و اسباب سالهای جنگ و درگیری میان دو کشور را فراهم می‌کند.

در کشاکش این درگیری‌ها گاه خورشید شاه در بند قزل ملک گرفتار می‌آید، گاه مه پری و گاه دیگر دوستان و عیاران همراه سمک اسیر بند و زندان می‌شوند. در جریان تمام این حوادث آنکه یار و مددکار همیشگی خورشید شاه و مه پری

است سمک است که به همراه استاد خود شغال پیل زور، سرخ ورد همسر عیار پیشه اش و در رأس همه اینها زنی دلار و عیار پیشه به نام روزافزون، بارها و بارها خورشید شاه را از بند نجات می‌دهد.

سرانجام بعد از مدت‌ها تعقیب و گریز، خورشید شاه به وصال مه پری می‌رسد اما در مدت اندکی، وصال به فراق مبدل می‌شود و مه پری هنگام زایمان به همراه نوزاد کوچک خود از دنیا می‌رود و داغ خورشید شاه جوان را دو چندان می‌کند. بعد از مه پری خورشید شاه با زنان دیگری همچون، اباندخت دختر غورکوهی ازدواج می‌کند و بواسطه ازدواج با اباندخت است که صاحب پسری به نام فخر روز می‌شود. غورکوهی از جوانمردان زینهاردهی است که با وجود دشمنی ارمنشاه و خورشید شاه به سمک و دوستان او زینهار می‌دهدو آنها را از حمله ارمنشاه و سپاهیان او امان می‌دهد. زندگی فخر روز نیز از همان ابتدا با سختی و جدایی همراه است اما سمک و روزافزون، مانند دو یاروفادر در کنار یکدیگر همواره برای خدمت رسانی به خورشید شاه و فرزند او آماده اند و از هیچگونه اعمال دلاورانه و عیارانه دریغ نمی‌کنند. از دریاها، بیابانها دشتها و حتی از میان سپاه دشمن می‌گذرند و با ترفدهای خاص خود، رضایت خورشید شاه را به گونه‌ای جلب می‌کنند. تا پایان جلد دوم کتاب حوادث مربوط به لشگرکشیها و مبارزات خورشید شاه و سمک است اما گویی وقفه ای میان پایان جلد دوم و آغاز جلد سوم ایجاد می‌شود به گونه‌ای که از آغاز جلد سوم قهرمان داستان فخر روز جوان پسر خورشید شاه است که در جریان ناپدید شدن همسر دلبندش، گلبوبی از پدر و مادر جدا می‌شود و حوادث تازه‌ای را در سیر داستان به وجود می‌آورد. فخر روز برای یافتن گلبوبی سختیهای زیادی را تحمل می‌کند و هر بار در دامی گرفتار می‌آید اما سمک و روزافزون دو یار با وفا و قدرشناس خورشید شاه، هر بار با مدد رساندن به فخر روز او را از مرگ حتمی نجات می‌دهند. در سیر داستان گاه روزافزون، گاه خود سمک و گاه گلبوبی در دام دشمنان سرسخت و هوسرانی چون طوطی شاه، سیماب شاه، و جام شاه و دیگران گرفتار می‌آیند، که هر بار سمک به همراهی دوستان عیار پیشه اش که همه شادی خورده و شیفتۀ سمک اند و با شنیدن نام سمک به خاک می‌افتد از بند رهایی می‌یابند.

در جریان حوادث و پیشامدهای ناخواسته، فخر روز با زنانی زیبا رو چون چگل ماه، گیتی نمای، مردان دخت و... آشنا می‌شود و ناخواسته به آنها دل می‌دهد اما هدف اصلی او وصال گلبوبی است. فخر روز در غیاب گلبوبی شیفتۀ زنان می‌شود اما تا قبل از یافتن گلبوبی از هیچ یک از آنها کامجویی نمی‌کند.

آنچه مهمتر و جالب توجه تر است مکر و تدبیز این زنان برای رسیدن به فخر روز است. عمدۀ آنها از سپاه دشمنند و ضمن ادربایی از فخر روز، گاه به عنوان یک نیروی مخفی و جاسوس اسرار درونی سپاه خود را فاش می‌کنند و از این طریق شیفتگی خود نسبت به فخر روز را به اثبات می‌رسانند. تمام جلد چهارم مربوط به حوادثی است که فخر روز در جریان جستجوی گلبوبی یا دستیابی به دیگر زنان خود با آنها دست و پنجه نرم می‌کند. در آغاز جلد پنجم، داستان تا حدی جنبه تخیلی پیدا می‌کند. نبرد فخر روز با پریان و گرفتاری در حصار مستحکم پریان، از دیگر موارد جالبی است که میل هر خواننده را نسبت به تعقیب حوادث دو چندان می‌کند. سمک با کمک روزافزون از تمام جهات مراقب اوضاع فخر روز است. گاه به دنبال راه چاره‌ای برای نجات فخر روز از بند و زندان است و گاه برای مبارزه خورشید شاه با سپاه دشمن، حیله و تنبیری جدید می‌اندیشد. خود سمک یا از نزدیک مراقب اوضاع است یا به طور غیر مستقیم و بواسطه یاران عیار پیشۀ خود به حل و فصل امور می‌پردازد.

در کنار شادیها و کامیابیها، گاه حوادث ناگوار و دور از تصویری همچون مرگ مرزبانشاه و خورشیدشاه و همچنین مرگ زنان فرخ روز حس ترحم و همدردی هر خواننده ای را تحریک می‌کند. خورشیدشاه که برای دستیابی به مه پری همسر مورد پسند خود سالها و ماهها از خان و مان دور مانده است و پدر را در غم فراق خود رنجها داده است، به سرنوشتی مشابه پدر خود گرفتار می‌آید. او نیز همانند پدر خود مرزبانشاه برای کامجوبی پسر مجبور به تحمل سالها و ماهها فراق می‌شود و سر انجام با گرفتاری در دست دشمن و در غیاب سمک و فرخ روز به بدترین وضعیت ممکن به قتل می‌رسد.

فرخ روز که ماهها در غم دوری پدر جامه‌ها دریده است و خاکها بر سر ریخته است، با تولد فرزند دلنش مرزبانشاه تاحدی روح نا آرام خود را در غم جدایی پدر تسکین می‌دهد. اما به دنبال تولد مرزبانشاه نیز حوادث ناگوار تازه ای بار غم واندوه داستان را دو چندان می‌کند.

یکی از این حوادث ناگوار، کشته شدن زنان فرخ روز توسط زنی مکاروکینه جو به نام تاج دخت است. تاج دخت به منظور کینه جویی و انتقام از فرخ روز خود را به شکل زنی مطرب در می‌آورد و از این طریق به بارگاه فرخ روز نزدیک می‌شود و با مکر و نیز نگ زنانه خود، گلبوبی، گیتی نمای، چگل ماه و دیگر زنان فرخ روز را به قتل می‌رساند و تنها بر مرزبانشاه چند ماهه رحم می‌آورد. بعد از ریوده شدن مرزبانشاه، سمک برای رهایی و نجات او از درهای جادو شده و صعب‌العبور به تدابیر تازه‌ای دامن می‌زند و سرانجام مرزبانشاه را به دامان فرخ روز می‌رساند.

اما پایان ناتمام کتاب با برخورد سمک و سرخ ورد به پایان می‌رسد. سرخ ورد زن دلاور و عیار پیشه ایست که در اویل داستان به واسطه دلاوریها و پهلوانیهای خود توجه سمک را به سوی خود جلب می‌کند و نهایتاً او را به همسری می‌پذیرد. شخصیت سرخ ورد در بخش اعظمی از داستان به طور کلی محو و ناپدید می‌شود؛ اما برخورد ناگهانی سمک با سرخ ورد در پایان جلد پنجم، تا حدی در شکل گیری زیبا تر پایان خوش اما ناتمام داستان مؤثر است.

مطلوب فوق اصلی ترین مباحث موجود در داستان است که با لشکرکشیها، نبردها، تدابیر و مصلحت‌اندیشی‌های خاص سمک و یاران او جلوه خاصی پیدا می‌کند.

شخصیت‌های مطرح شده در متن فوق نیز اصلی ترین و مؤثرین مطالب داستان را به خود اختصاص می‌دهند و در شکل گیری هسته اصلی داستان بسیار مؤثرند.

سوای معرفی و بررسی اجمالی داستان سمک عیار، آنچه عامل برتری و ارزشمندی این داستان نسبت به سایر کتب شده است و به عنوان عامل اصلی توفیق داستان محسوب می‌شود. مطرح شدن بسیاری از فضایل اخلاقی در قالب داستان است. در حقیقت آئین عیاری که به اعتقاد برخی از بزرگان و صاحب‌نظران ریشه‌های آن ممکن است به دوران قبل از اسلام وابسته باشد، بعد از اسلام به صورت فتوت درآمد؛ منتهی عیار کسی است که فتوت و جوانمردی را حرفة خویش قرار دهد و تمام وقت خود را صرف ترویج آئین فتوت کند. حتی به گفته دکتر باستانی پاریزی، بسیاری از عیاران معتقدند که پایه مادی واساس تصوف بر اصول عیاری نهاده شده است و در واقع عیاری صورت مادی و جسمی صفا و عرفان بوده است و می‌گفتند: جوانمردی جسم و تن روح یابد تبدیل به تصوف می‌شود. (کریم، ۱۳۶۳)

(۱۵۸)

به هر حال عیاری به عنوان یکی از سازمانهای مهم اجتماعی تا قرنهای متتمادی، در میان جوانان و افراد پر جوش و خروشی که جویای مردمی می‌پرستانه و اخلاق گرایانه بوده اند رواج داشته است. بنای کار عیاران بر جوانمردی

استوار است. رازداری، فتوت، راستی، پاکی و صدها خصلت اخلاقی دیگر از جمله خصایص پسندیده‌ای است که در وجود تمام عیاران، جلوه نمایی می‌کرده است و همین عامل جذب بسیاری از جوانان به مرام و مسلک جوانمردی محسوب می‌شده است.

عیاران افرادی زیرک، چالاک و چابکند که همواره به منظور کمک به مردم بینوا یا دفع ظلم از مظلومی، دست به اقدامات عیارانه می‌زنند؛ از بامی کمند می‌اندازند، برای رسیدن به هدفی نقیب می‌زنند، از دره‌ها و کوههای صعب العبور و خطروناک، دلاورانه عبور می‌کنند و مأموریت خود را در راستای دستگیری از بینوایان به ثمر می‌رسانند. تمام اهداف و فعالیتهای عیاران برای رسیدن به یک هدف متعالی است و زمانی که هدف هدفی مبارک و اصیل باشد، انسان آزاده با تمام وجود برای رسیدن به آن تلاش می‌کند و از بذل جان نیز درین نمی‌کند. از اینرو یک هدف متعالی می‌تواند به تمام اعمال ورفتار انسان صبغه‌الهی و ماورائی بخشد و حتی دیگران را تحت تأثیر قرار دهد.

دکتر محمد چفراز محجوب در مقدمه فتوت نامه سلطانی ضمن بررسی سیر آئین فتوت در جهان اسلام به آئین عیاری نیز اشاره می‌کند و عیاران را همان جوانمردانی می‌داند که سراسر عمر خود را وقف ترویج آئین فتوت کرده‌اند.

بنابراین شاید بتوان عیاری را جنبه عامیانه تر و مردمی تر آئین فتوت دانست از اینرو به جاست که برخی از مباحث اخلاقی مطرح شده در برخی از فتوت نامه‌ها را به اختصار ذکر کنیم.

کمال الدین عبدالرزاق کاشانی در کتاب تحفه الاخوان فی خصایص الفتیان، بعد از بیان حقیقت فتوت و بیان منبع و مأخذ فتوت، فصلی جداگانه را به ذکر مبادی و مبانی فتوت اختصاص می‌دهد و مباحثی چون توبه، سخا، تواضع، صدق، وفا، هدایت و... را در ابوابی جداگانه به تفصیل مورد بررسی قرار می‌دهد. به عنوان مثال در باب توبه اینگونه می‌گوید:

«و توبت اول قدمی است از ابواب فتوت و مبدأ طریق و اساس امر طالب آن و صاحب فتوت کسی تواند بود که چون نیت رجوع از چیزی جزم کرد و روی دل را از آن پگردانید، هرگز با آن معاودت ننماید و خاطر امکان عود او را در نگذرد، چه از ضرورت و لوازم فتوت عزمه الرجال و قوت مصابرت بر امور و ثبات است...» (کاشانی، ۱۳۶۹: ۲۳۷)

و سخا را اینگونه تشریح می‌کند:

«سخا، افادت چیزیست که باید دادکسی را که شاید داد بر وجهی که باید داد، بی زحمت منتی یا توقع غرض و عوضی و گر همه ثنا و مدح باشد و آن برترین درجات عفت و پلندرین مراتب مروتست و آخر قدمی از اقدام جوانمردان و اشرف مقامات ایشان در منزل پارسایی، و هر که بدان موصوف شود و حق آن چنان که باید بجای آورد، جمیع انواع عفت را در زیر قدم آورده باشد، و مستحق تقدیم بر اهل آن گشته و سزاوار مدح و تعظیم بدان خصلت شده.» (کاشانی، ۱۳۶۹: ۲۴۰)

یکی دیگر از کتبی که هفت فتوت نامه را در خود گنجانیده است، کتابی است تحت عنوان رسائل جوانمردان که آقای مرتضی صراف ضمن گردآوری و تصحیح هفت فتوت نامه مذکور، مقدمه‌ای در رابطه با معرفی رسائل موجود در کتاب به رشته تحریر درآورده است. دو مین رساله فتوتیه مورد بررسی در این اثر پس از تحفه الاخوان، رساله‌ای است از نفاس‌الفنون فی عرائش العیون علامه شمس الدین محمد بن محمود آملی، نویسنده اثر بعد از بیان حقیقت فتوت و مظاهر فتوت و برخی اصطلاحات رایج میان فتیان، در فصلی مجزاً به بررسی برخی از خصایص فتیان می‌پردازد. وفای به

عهد، کتمان سر و حفظ آن از اغیار، تکریم، سعت صدر، عزت، غیرت و... از جمله خصایصی است که برای فتیان برمی‌شمرد.

به عنوان نمونه در مورد کتمان سر اینگونه می‌گوید:

«و از خصایص ایشان مبالغه‌است در کتمان اسرار و حفظ آن از اغیار و تا اگر یکی را به شمشیر تهدید کنند و با نوع ضرب و تعذیب رنجانند، افشاء اسرار ازو نیاید. په در حدیث آمده است که: «افشاء الاسرار لیس من سنن الاحرار». و در قرآن بر سبیل توبیخ در اذاعات سر آمده است که: «واذا جاءهم امر من الامن أو الخوف أذا عابه».

نقل است که چون زهر بر حسن بن علی- علیه‌السلام- اثر کرد امام حسین- علیه‌السلام- گفت ای برادر ما را خبر کن با تو این معاملت که کرد. حسن- علیه‌السلام- فرمود: در چنین حالت از من افشاء سر و غمازی پسندیده نباشد.» (صرف، ۱۳۷۰: ۷۹ و ۸۰)

مطلوب زیادی در فتوت نامه‌های مختلف دز مورد خصایل پسندیده جوانمردان ذکر شده است که ما به همین مقدار اکتفا می‌کنیم. اما آنچه مربوط به موضوع این پایان نامه می‌شود، بررسی مباحث اخلاقی موجود در داستان دلنشیں سمک عیار است. پهلوانان داستان سمک عیار به قول دکتر محمد جعفر محجوب جوانمردانی هستند که شیقتهٔ فضایل پسندیده و ملکات فاضله انسانی اند و می‌کوشند متخلف به اخلاقی شوند که شایسته و برازندۀ انسان کامل است و در این راه نه تنها به زبان، بل به جان می‌کوشیدند و زندگی و عمر شیرین را در عرصهٔ نام و ننگ به چیزی نمی‌شمردند. (محجوب، ۱۳۸۲، ج: ۱: ۵۹۴)

رازداری، راستی، باری در ماندگان، زینهار دهی، عفت، فداکاری، عفو، مهمان نوازی و... از برجستهٔ ترین فضایل اخلاقی عیاران محسوب می‌شود که در داستان سمک عیار ظهور و بروز خاصی دارد. اوصاف جوانمردان حد و مرز خاصی نمی‌شناسد بلکه مربوط به هر آن کسی است که بوبی از جوانمردی و راستی به مشام او رسیده است. و خود را مقید به رعایت اخلاق پسندیده می‌کند، به گونه‌ای که در داستان سمک عیارگاه افرادی که به ظاهر از سپاه دشمن محسوب می‌شوند و یا خود را پهلوان و عیار نمی‌نامند، چنان در رعایت فضایل اخلاقی گویی سبقت از دیگران می‌ربایند که اعجاب و تحسین سمک و دوستان او را برمی‌انگیزند. نمونه این افراد در داستان سمک عیار اندک نیست. غور کوهی و زرند جراح از جمله این افرادند که وصف رازداری و زنهار دهی آنان در متن تحقیق به طور مفصل مورد بررسی قرار می‌گیرد.

دکتر خانلری در کتاب شهر سمک برخی از اوصاف خاص جوانمردان را با ذکر مثالهایی از متن کتاب مورد بررسی قرار می‌دهند. به عنوان مثال در مورد راستی جوانمردان اینگونه می‌گویند:

«شرط دیگر عیاری و جوانمردی «راستی» است. عیار باید راست بگوید، اگر چه زیان و خطری در پیش باشد. یعنی دروغ مصلحت آمیز هم نباید گفت. یک جا غور کوهی اسیری را به یکی از جوانمردان داده است تا بکشد. او بر وی رحم می‌کند. اما چون باید نزد غور کوهی بازگردد می‌اندیشد که: «اگر گوید او را چه کردی نتوانم گویم او را بکشند، ام که دروغ گفته باشم و دروغ گفتن شرط جوانمردان نیست...» و سرانجام چون نزد غور می‌رود: «غور گفت چه کردی؟ شاهان را بکشند یا نه؟ روز افزون هیچ نگفت و می‌بود.» (خانلری، ۱۳۶۴: ۷۲)

اما پهلوانان این داستان با وجود اینکه آراسته به پسندیده ترین اوصاف اخلاقی هستند و برای دستگیری از بینوایان تا پای جان تلاش می‌کنند، صد در صد آرمانی و ماورائی نیستند. خود سمک به عنوان برجستهٔ ترین شخصیت اخلاقی داستان، در

پی دستگیری های متواالی و پی در پی از خورشید شاه و فرخ روز، تعهد زناشویی خود نسبت به سرخ ورد همسر دلاور عیار پیشه اش را به باد فراموشی می سپارد و ننگ بی وفایی را بر پیشانی خود ترسیم می کند. و یا خود سرخ ورد با وجود اینکه نام عیاری بر خود نهاده است ، در جریان ماجرا بی به روزافزون حسادت می ورزد و خود را در دلاوری و عیار پیشگی برتر از او معرفی می کند: غافل از اینکه سالها باید شاگردی روزافزون کند تا به پایه و مقام او برسد.

در کنار فضایل اخلاقی رذایلی چون حسد، غمایزی، جاسوسی و خشم و... در داستان سمک عیار به وفور دیده می شود. برخی از اوصاف مذکور مربوط به طبقه خاصی از افراد است و برخی صفات نیز فقط منحصر به دشمنان سمک می شود. به عنوان مثال حسد- همانگونه که در متن تحقیق ذکر می شود- صفتی است در انحصار زنان و بیشتر در میان زنان درباری مشهود است و یا غمایزی و سخن چینی رذیلتی است که فقط در انحصار دشمنان سمک است و در موارد زیادی موجب بر هم زدن تدبیر و نقشه های سمک و دوستان او می شود. جاسوسی زمانی رذیلتی اخلاقی نامیده می شود که فردی با تجسس در حریم خصوصی فردی دیگر، اسباب گرفتاری او را فراهم سازد. خشم نیز زمانی که موجب تصمیم گیری عجلانه برای اعمال مجازات از جانب فردی شود امری ناپسند محسوب می شود اما زمانی که به عنوان روشی تدافعی در برابر دشمن به کار برده شود نه تنها ناپسند نیست بلکه ارزشمند نیز هست، اما به هر حال خشم به عنوان امر ناپسندی است که بهتر است در هر حال از آن احتراز شود؛ از این رو در این تحقیق به عنوان رذیلتی اخلاقی در کنار سایر موارد برسی قرار گرفته است. به طور کلی لازم به ذکر است که برخی از مباحث مطرح شده در قالب رذایل و فضایل اخلاقی، مباحثی است که به طور جداگانه به عنوان یک ویژگی اخلاقی در نظر گرفته نمی شوند بلکه از اموری هستند که اخلاق یک فرد را تحت تأثیر قرار می دهد و او را در تصمیم گیریهای مهم دچار مشکل می سازند.

در این تحقیق تنها منتخبی از رذایل و فضایل موجود در داستان سمک عیار مورد برسی قرار می گیرد. اساس کار به این ترتیب است که بعد از مطالعه کتبی در زمینه اخلاق همچون معراج السعاده، اخلاق ناصری و... متن پنج جلدی داستان سمک عیار مورد مطالعه و برسی قرار گرفت. در حین مطالعه علاوه بر تفکیک و فیش برداری مباحث اخلاقی این اثر ارزشمند، امثال و پندهای موجود در داستان نیز به طور جداگانه مورد برسی قرار گرفت. مرحله بعد از استخراج، موضوع دهی به مباحث اخلاقی و تنظیم فیش ها براساس موضوعات مشخص شده است. برای موضوع دهی به مباحث اخلاقی از سی- دی اصطلاحنامه علم اخلاق استفاده شد اما بعد از جدا کردن هر موضوع، مباحث به دو دسته کلی فضایل و رذایل اخلاقی تقسیم شد و هر مبحث به ترتیب الفبا و در بخش مورد نظر مورد برسی قرار گرفت. شیوه نگارش هر مدخل به این ترتیب است که در آغاز در صورت امکان تعریفی از موضوع مورد نظر بر اساس برخی کتب اخلاقی ارائه می شود و بعد از آن با ارائه چند مثال، مبحث مورد نظر بر اساس اصل کتاب مورد تحلیل قرار می گیرد. در پایان هر مدخل نیز مواردی که امکان ذکر آنها در متن تحقیق وجود نداشته است به شماره صفحه و جلد ارجاع داده شده است. شیوه برسی امثال و چگونگی طبقه بنده موضوعی آنها در بخش پند ها و امثال به طور جداگانه توضیح داده شده است. در پایان نیز علاوه بر نتیجه گیری، منابعی که به طور مستقیم و غیر مستقیم در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته است به ترتیب الفبایی نام مؤلف ذکر می شود.

فصل اول

فضایل اخلاقی

۱-۱ اقرار

در داستان سمک عیار گاه دشمنان را مورد مجازات و تهدید شدید قرار می‌دهند و به گونه‌ای از آنها اقرار و اعتراف می‌گیرند در مواردی نیز خود افراد گناه کار در شرایطی قرار می‌گیرند که چاره‌ای جز اعتراف و اقرار به گناه خود نمی‌یابند علاوه بر این موارد معمول اقرار دهی و اقرارگیری گاه پهلوانان مقرب به قدرت بیکران الهی می‌شوند و بر عجز خود اعتراف می‌کنند.

به عنوان نمونه سیماب شاه برای از میان برداشتن فرخ روز مقداری زهر یا بیهشانه در قدفع شراب می‌افکند و به رسم مهمان نوازی و دوستی، مقداری از آن شراب زهرآلود را به فرخ روز عرضه می‌کند. سمک که از باطن عمل خبیثانه سیماب شاه مطلع می‌شود، فرخ روز را از نوشیدن شراب منع می‌کند و با تدبیری سیماب را در شرایطی قرار می‌دهد که بدون هیچ تهدید و مجازاتی به گناه و عمل زشت خود اقرار می‌آورد:

«عالم افروز فرومی‌داند و بازگشت پیش فرخ روز آمد. روی به سیماب کرد. گفت: «ای شاه، من از کار غافل نیستم و کار شما نگاه می‌دارم. ملکه جهان گفت: در ولایت ما قاعده چنین باشد که هر که دوستگانی دهد، سه باز خورد و سربدهد؛ اکنون رسم خود را رها نشاید کردن، شاهزاده فرخ روز از این معنی شرم داشت که بگوید.» که سیماب در حال در کار فرومی‌داند. چاره ندید مگر آن راز آشکارا کردن: گفت: ای شاه یک نیمه از این شراب من

بازخورم و بهره‌ای جهاد وزیر و بهره‌ای آن مرد حرام زاده، زاهد، که این رأی بدآورد و این فعل بد او ساخت. فرخ روز گفت: این چه رایست؟! بگوی تا چه بوده است. سیماب شاه گفت: ای شاه از بهرآن که این کار به هر سه ساخته ایم، از بد فعلی که در نهاد ما بود، چنان ساختیم که جز ما کسی دیگر نمی‌داند. در این قدر زهرست - که نفرین بر ما باد - ساخته بودیم که ترا هلاک کنیم، از بهر دل جام. ما از ناکسی فعل بد خود نمودیم، یزدان ترا نگاه داشت. به چه کار ما را در می‌بایست؟ از تو چه رنج به ما رسیده بود، مگر که همه راحت؟ پاداش این هیچ نمی‌دانم مگر که بازخورم، و هم بدان سرشد که بد کرد. و ترا در هلاک کردن ما نام زشتی نباشد، که ما سزاوار بسیار عقوبت ایم، و گویند اگر کاری بد سکالید با خود کرد.» (ارجانی، ۱۳۵۱، ج ۴: ۱۵ و ۱۶)

بعد از اقرار سیماب شاه به گناه خود فرخ روز آن سه گناهکار را مورد عفو خود قرار می‌دهد و از گناهان آن سه نفر در می‌گذرد اما با وجود عفو فرخ روز سیماب شاه شزمسار دوباره به گناه خود اقرار می‌کند و خواستار عقوبت می‌شود:

«سیماب در پای فرخ روز افتاد. گفت: ای بزرگوار شاه و شهزاده! کار شیطان بود، مرا بفریفتند. نادانی بر من غالب شد، عقل از من دور گشت، بخت بد مرا دریافت.... دیو کین مرا بدین آورد؛ اکنون بنده ام بر گناه خویش مقر، بر هر عقوبی که فرمایی سزاوارم. اگر مرا پوست بازکنی، مكافات این کردار من نیست؛ و اگر گوشت و پوست من به ناخن پیرای می‌برند و در دهان من می‌نهند می‌خورم که بر عقوبی سختر از این سزاوارم.» (ارجانی، ۱۳۵۱، ج ۴: ۱۷ و ۱۶)

اخلاق جوانمردانه فرخ روز سیماب شاه را به نوعی اقرار دوباره به گناه و درخواست عقوبت و ادار می‌کند علاوه بر آن به واسطه این شرمداری کمر خدمت فرخ روز می‌بندد و با او همراه و یاور می‌شود.

مثالی دیگر

اقرار تاج دخت نسبت به کینه توزی و گناه قتل زنان فرخ روز بعد از این که مورد خشم و سرزنش شاه قرار می‌گیرد:

«تاج دخت گفت: ای شاه، آنچه گفتی همه راست است؛ از نیکی کردن تو هیچ باقی نبود؛ و از بدی کردن من زیادت از آنست که بتوانم گفت. و ناجوانمرد منم که به جای تو چنین بد کردم؛ اما از کینه سمک بود که در دل داشتم؛ در جفاکاری در جهان هیچ کس بازن بر نیاید، من از آن زنان جفاکارم و ظلم کردارم که اگر خود را بگوییم خلق جهان دانند؛ بدین کارها که من کردم، بتر از من در جهان نیست از بد فعلی؛ چون دست به سمک نمی‌یافتم که با وی کاری بکنم، دیو مرا از راه ببرد، اگر چه ما زنان همه دیوانیم، چنین توان گفتن؛ چون دست

یافتم، از کینه زنان شاه را بکشتم و فرزند تو را ببردم، جادو به دره خویش فرستاد.» (ارجانی، ۱۳۶۳، ج ۵: ۴۸۷ و ۴۸۸)

در نمونه زیر سمک به برتری روزافزون نسبت به خود اقرار می‌آورد. هر چند سمک استاد روزافزون است اما در کلامی متواضعانه روزافزون را استاد صنعت معرفی می‌نماید و برتر از خود می‌داند:

«**عالی افروز**[سمک] گفت: ای ابرک، به لشکر گاه خویش رویم و از آنجایگاه چاره بکنیم که در لشکر گاه دشمن فردا نتوانم بودن، که مرا بشناسند. دانم که روزافزون کار تمام کرده باشد، پس اگر نه به یاری وی آئیم. مرا در دل می‌آید که روزافزون کار ساخته به ما رسد که استاد صنعت است و از من در کارها کردن و ساختن زیادت است. بسیار کار هست که از دست وی برآید و من نتوانم کردن» (ارجانی، ۱۳۵۱، ج ۴: ۲۵۴).

اقرار آوردن به قدرت بیکران الهی از موارد دیگری است که در داستان سمک عیار به وفور دیده می‌شود. پهلوانان زمانی که با پدیده ای از آثار قدرت الهی برخورد می‌کنند، ضمن اقرار به عظمت و قدرت الهی، خدا را نیز شکر می‌گویند و از او به واسطه نعمت‌هایی که بیانگر قدرت اوست سپاسگزاری می‌کنند. به عنوان مثال زمانی سمک در جستجوی فرخ روز کوچک و روزافزون برای مدت‌ها در دریایی بیکران تشه و گرسنه سرگردان می‌شود و دل از جان بر می‌گیرد اما به قدرت خداوند تخته پاره ای که سمک بر روی او قرار دارد به سوی آبی شیرین در میان دریایی آب شور رهنمون می‌شود و سمک از مرگ حتمی نجات می‌یابد. نویسنده داستان ضمن اقرار به قدرت الهی به توصیف وضعیت دشوار سمک می‌پردازد:

«دوشبان روز بود عالم افروز تشنگی و گرسنگی خورده بود و بی طاقت شده، و بخار دریا او را سست گردانید. دل از جان بر گرفت تا وقت آن که آفتاب از جهان ناپدید گشت. عالم افروز نگاه کرد. در میان دریا بر مثال ماه که در میان ستارگان درخشید آب دید که می‌جوشید و می‌تافت و آن آب خوش بود که در میان دریا حق تعالی به قدرت پدید آورده است از بهر راحت خلق تا می‌خورند؛ که آب دریا کسی نتواند خوردن؛ و این قدرت یزدان راست که در میان دریائی بر آن عظیمی از چند گونه آب چشم‌ها پدید کند که با آب دریا در نیامیزد.» (ارجانی، ۱۳۴۸، ج ۲: ۵۴۷)

بعد از مدتی سمک قصد نوشیدن آب می‌کند اما ناگاه چشم‌ش بر مرغی عظیم الجثه می‌افتد که از آن چشم شروع به آب خوردن می‌کند:

«**چون عالم افروز پیش چشمۀ آب رسید خواست** که از آن قدری بیاشامد؛ که ناگاه مرغی دید چند عالمی؛ که بیامد و در کنار آن چشمۀ آب نشست و آب خوردن گرفت. عالم افروز با خود می‌گفت این قدرت یزدان است و

از حکمت این مرغ به من فرستاده است تا من دست در پای این مرغ زنم و مرا از این جایگاه از میان آب دریا

ببرد.» (ارجانی، ۱۳۴۸، ۲: ۵۴۷ و ۵۶۸)

سرانجام سمک با اقرار به قدرت الهی دست در پای مرغ می‌زند و از آن ورطه هولناک نجات می‌یابد و خدا را شکر می‌گوید.

نیز بنگرید به:

ج: ۱، ۱۰۰، ۱۲۹، ۲۱۰، ۲۵۴، ۳۸۶، ۵۳۹، ۵۶۰

ج: ۲، ۳۶۴، ۴۲۰، ۴۳۳، ۴۵۱، ۵۴۹، ۵۷۰

ج: ۳، ۴۶، ۴۸، ۱۶۰، ۱۷۴، ۱۸۲

ج: ۴، ۹۴، ۱۰۷، ۱۲۳، ۱۳۱، ۱۹۰، ۲۶۰، ۲۶۸، ۲۷۱

ج: ۵، ۲۰، ۷۲، ۱۶۹، ۲۵۲، ۲۶۱، ۳۸۴، ۴۲۵، ۴۶۸، ۴۹۰، ۵۹۲، ۶۰۳

۱- اکرام رسول

هر گونه فرستاده ای از سوی دوست و دشمن همواره مورد اکرام و اعزاز شاهان و پهلوانان واقع می‌شده است.

فرستادگان از حرمت و جایگاه والایی برخوردار بوده اند به خصوص هنگامیکه افرادی صاحب علم و اصیل زاده

نیز محسوب می‌شده اند. شاهان در موارد زیادی با رسولی مواجه می‌شوند که علیه آن‌ها فتنه‌ها و آشوب‌ها بر پا

کرده اما اخلاق جوانمردی چنین اقتضا می‌کند که به نرمی و ملایمت با آن‌ها رفتار کنند. رسولان نیز حق شناسند

و در قبال اکرام و اعزاز شاهان ادب و تواضعی در خور توجه از خود نشان می‌دهند و از این طریق به نوعی ابراز

تشکر می‌کنند. در داستان سمک عیار به جز مواردی محدود، فرستادگان همواره مورد احترام واقع می‌شوند.

به عنوان نمونه زمانی شهران وزیر، وزیر مدیر و اصیل ارمنشاه به عنوان یک رسول به خدمت خورشید شاه حاضر

می‌شود و از اکرامی شایسته برخوردار می‌گردد:

«از آن جانب شهران وزیر به لشکرگاه خورشید شاه رسید. هرمز کیل و شروان حلبي بر مقدمه سپاه بودند. او را

دیدند و شناختند. از بهر حرمت پیاده گشتند و خدمت کردند. از شاه و قول ملک خبر پرسیدند شهران وزیر از

خورشید شاه و فغفور شاه خبر پرسید. پس گفت ای پهلوانان شاه را خبر دهید که شهران وزیر به خدمت آمده

است و پیغامی دارد از ارمنشاه اگر دستوری باشد به بارگاه آید، هرمز کیل ایشان را بر جای بداشت و شروان حلبي

[را] در خدمت شهران وزیر رها کرد و خود به بارگاه آمد پیش شاه خدمت کرد. گفت ای شاهزاده، شهران

وزیر به خدمت آمده است و پیغامی دارد از ارمنشاه. فرمان چیست؟ به خدمت آید؟ هامان وزیر گفت ای شاه، چون شهران آمده است او را گرامی دار که مردی اصیل زاده است و اهل علم است خورشید شاه بفرمود تا بارگاه به زریفت بیاراستند و تخت شاهی و کرسی زرین و سیمین بنهادند، و جایگاه پهلوانان پدید کردند و غلامان دو سررسته بايستادند و سرهنگان و خدمتکاران [را] هر یکی به جای خویش بداشتند. پس بفرمود تا جمله خاصگان به استقبال شهران وزیر بیرون شدند. او را به اعزاز و اکرام به بارگاه آوردند.

آن ساز و زینت پادشاهی بدلید. شاه را خدمت کرد و پیش تخت شاه زمین را نماز برد. تا پیش تخت آمد چند جای خدمت کرد و نماز برد و آفرین خواند بر شاه. هامان وزیر برخاست و دست شهران وزیر بگرفت و به بالای تخت برآورد و زیر دست خود بنشاند. در حال بفرمود تاجلا卜 آوردند و بازخوردن و خوان بنهادند دست به طعام دراز کردند و بخوردن چنانکه رسم پادشاهانست.» (ارجانی، ۱۳۴۷، ج ۱، ۳۸۲ و ۳۸۳)

چنانکه از مثال بالا دریافت می‌شود پهلوانان و سرلشکران خورشید شاه نیز با مشاهده شهران وزیر و شناختن او از اسب پیاده می‌شوند و خدمت می‌کنند. اوصاف جوانمردی در ذات هر نیکو سرشتی نهفته است و منحصر به سmek و سایر عیاران نمی‌شود، شهران با وجود این که از سپاه دشمن محسوب می‌شود اما ادب جوانمردی سپهداران دشمن را به خضوع و ادب و ادب می‌دارد. شهران نیز با مشاهده احوال، با کمال احترام حال خورشید شاه و فقفور شاه را جویا می‌شود و برای ورود به لشکر خورشید شاه کسب اجازه می‌کند.

به طول کلی مراسم استقبال از یک رسول مراحل خاص خود را داشته است. در مرحله اول پس از اطلاع شاه از حضور یک رسول، دستور فراهم آوردن وسایل و شرایط استقبال از سوی شاه صادر می‌شود و بعد از ختم مرحله استقبال از رسول، مجلس بزمی گسترده می‌شود به این ترتیب که در آغاز جلاب و طعام می‌خوردن و بعد از آن به بزم و طرب و باده‌نوشی می‌نشینند بعد از اتمام تمام این مراحل شاه به وزیر خود دستور می‌دهد تا پیغام رسول را برای شاه شرح و بسط دهد و از محتواه آن وی را آگاه کند. در تمام مراحل بیان شده، رعایت ادب و اصول اخلاقی یکی از موازین اساسی برای طرفین محسوب می‌شود.

مثالی دیگر

زمانی فرخ روز در دست طوطی شاه گرفتار می‌آید. خورشید شاه که نگران اوضاع فرزند است درخواست می‌کند که کسی به شهر رود و خبری از فرخ روز آورد. غلنان وزیر، داوطلبانه پاسخ خورشید شاه را اجابت می‌کند و به عنوان یک رسول به شهر می‌رود:

«عدنان وزیر گفت شهاء! این رسالت مرا شاید من بروم و پیغام لازم ببرم و خبر بیاورم. پس خورشید شاه مناسب دید. وزیر با پنجاه خدمتکار به سوی شهر روان شد. به دروازه رسید و آوازداد که رسول آمده است و وزیر و وزیرزاده خورشید شاه است. آنگاه خاقان گفت ای شاه! این رسول را گرامی باید دانست که هم اصیل زاده و هم اهل فضل است. پس بفرمود تا لشکر استقبال کردند. پس او را به بارگاه آوردند. عدنان آداب خدمت به جای آورده و طوطی شاه آفین گفت و مقابله کرد. عدنان از رعایت آداب سلطنت چیزی فروگزار نکرد و دعا و آفین تمام کرد و صورت بر زمین نهاد. پس خاقان برخاست و او را در کنار گرفت و روی تخت آورد و به جای خود بشاند. جلاپ و خوان بیاوردند و پس از خوردن و آشاییدن مجلس بزم بیاراستند. طوطی شاه گفت ای عدنان! نامه و پیغام هر چه هست بگو» (ارجانی، ۱۳۶۳، ج ۳: ۱۰۸).

عدنان وزیر که به طور کامل ادب را رعایت می کند با استقبال گرم خاقان، وزیر طوطی شاه مواجه می شود و پس از دستور طوطی شاه نامه خورشید شاه را عرضه می کند و بالحنی تهدید آمیز خواستار رهایی فرخ روز می شود. با وجود این که طوطی شاه گلبوی همسر فرخ روز را اسیر کرده است و به تبع آن فرخ روز را نیز در بند آورده است، عدنان وزیر با رعایت نهایت ادب اما بالحنی تهدید آمیز، نامه خود را برای حضار قرائت می کند. از آن طرف طوطی شاه نیز با وجود کینه و دشمنی چندین ساله میان او و فرخ روز عدنان را با نهایت ادب و اکرام استقبال می کند و نهایتاً با دادن خلعتی نیکو اجازه خروج به او می دهد. بنابراین اکرام یک رسول به عنوان یک سنت و اصلی پذیرفته شده در داستان سمک عیار از جایگاه خاصی برخوردار است.

نیز بنگرید به:

ج ۱: ۹۹، ۱۰۰، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۴۳، ۱۵۲، ۳۴۷، ۳۴۱، ۴۵۶، ۳۰۹، ۳۴۸، ۵۲۱، ۵۷۰، ۶۲۰.

ج ۲: ۲۷۴، ۱۸۳، ۳۹، ۲۲.

ج ۳: ۲۰۳، ۱۳۱، ۲۰.

۱-۳ بخشش

در داستان سمک عیار، شاهان و پهلوانان عمدتاً افرادی بخششده اند و از بخشیدن اموال خود به زیر دستان دریغ نمی کنند. پادشاهان در موقع شادی و زمانی که هدیه ای از پادشاهی دیگر برای آنها فرستاده شده است، بذل و بخشش می کنند و از این طریق به نوعی به بندۀ نوازی و به دست آوردن دل زیر دستان خود همت می گمارند. در مواردی نیز به نشان تشکرگار خدمتکاران خودو یا به منظور اکرام رسولان، خلعتها و اموالی هزینه می کنند.

به عنوان مثال زمانی شاه جام برای به دست آوردن دل فرخ روز و از بین بردن زمینه هر گونه درگیری و خصوصت، هدیه های فراوانی را به وسیله فردی به نام زجاج به خدمت فرخ روز می فرستد. فرخ روز که از این کار جام شاه چندان خوش نمی آید، تمام هدایا را به اطرافیان خود می بخشد:

«فرخ روز چون در آن هدیه ها نگاه کرد، گفت ای پهلوان، هدیه مرد باید که چون پیغام او باشد. چنین هدیه به خدمتکاران دهنده و من جمله به خدمتکاران پهلوان بخشدید. زجاج گفت سخاوت آن باشد که مال خود ببخشندو تو مال دیگران بخشدید. فرخ روز گفت ای پهلوان ندانستی که جمله این مال که جام شاه به من فرستاد آن من شد و من به خدمتکاران پهلوان بخشدید و دانم که معدور دارد چه رعایت شاهان در حق کسانی است که هدیه های وی آورده اند. پس دست برد و هفت گوهر شب چراغ که خورشید شاه از دخمه کیومرث آورده و در بازوی فرخ روز بسته بود باز کرد و به زجاج داد و گفت که این را از جانب ما برای جام شاه بر تا آنچه می بخشم از مال خودم باشد و شما بدانید که من از مال دیگران نمی بخشم.» (ارجانی، ۱۳۶۳، ج ۳: ۲۲۲)

زمانی سمک فرخ روز را از بند و اسارت فردی نجات می دهد و برای رساندن پیغام آزادی فرخ روز به خورشیدشاه یکی از دوستان خود به نام ابرک را انتخاب می کند. ابرک با شتاب خود را به درگاه خورشیدشاه می رساند و ضمن رساندن پیغام رهایی فرخ روز به خورشید شاه، از بخشش او نیز بهره مند می گردد: «ابرک گفت ای بزرگوار شاه، مژدگانه که فرخ روز از بند نجات یافت و بسلامت است. خورشید شاه چون بشنید از خرمی آهی بکرد و بیهوش گشت چنانکه از اسب درخواست افتاد. او را بگرفتند. عدنان وزیر پیاده گشت. سروی بر کنار نهاد به هوش باز آمد. گفت ای ابرک، باز گوی تا چه گفتی که مرا جانی از نو بازدادی و دلم زنده گردانید. ابرک گفت ای شاه، فرزند تو فرخ روز بسلامت است. خورشید شاه بفرمود تا از خزانه درجی گوهر بیاورندند [دهانش] از گوهر پر کردند. شنیدم که چهل دانه بود. می گفت در دهان وی کنید؛ تا گفتد ای شاه، بیش از این در دهانش نمی روید. هر گوهری را هزار دینار قیمت بود و او را خلعتی زیبا فرمود.» (ارجانی، ۱۳۵۱، ج ۴: ۳۴۹)

نمونه چنین بخشش ها در داستان سمک عیار به وفور دیده می شود، اما در مواردی سمک برای پیشبرد اهداف خود به بذل و بخشش می پردازد و افراد را از طریق مال از راه به در می برد و تلاش خود را به ثمر می رساند؛ مانند زمانی که سمک برای رهایی چند تن از دوستان خود که در قلعه مستحکمی در دام ارمنشاه گرفتار آمده اند، با بخشیدن مال فراوان به پیرمرد معتمدی به نام رزماق به درون قلعه راه پیدا می کند و دوستان عیار خود را از بند رها می کند: